

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 14250/2023
16.11.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Драгане Бољевић, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Данијел Игњатић адвокат из ..., против тужене Општине Беочин, коју заступа Општинско Правобранилаштво, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 3974/2019 од 01.12.2022. године, у седници већа одржаној дана 16.11.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 3974/2019 од 01.12.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 3974/2019 од 01.12.2022. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду Гж 3974/2019 од 01.12.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Новом Саду П 7928/2018 од 11.06.2019. године којом је одбијен тужбени захтев којим је тужилац тражио да се тужена обавезе на исплату износа од 175.230,00 динара на име тржишне вредности парцела .. и .. КО ... са законском затезном каматом почев од пресуђења до исплате, као и да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка са затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате, и тужилац обавезан да надокнади туженој трошкове парничног поступка у износу од 28.500,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је, због погрешне примене материјалног права, благовремено изјавио ревизију предвиђену чланом 404. ЗПП (посебна ревизија). Тужилац предлаже да се дозволи одлучивање о његовој посебној ревизији ради разматрања правног питања у интересу равноправности грађана и уједначавања судске праксе.

Нижестепени судови су одбили тужбени захтев којим је тужилац тражио накнаду за фактички експроприсано земљиште, парцеле .. и .. КО ..., са образложењем

да је право својине на означеним парцелама стекао правним послом закљученим у време када је земљиште већ фактичким путем било приведено планској намени и постало добро у општој употреби (улица), што му је било познато.

По оцени Врховног суда, у овом спору нема правних питања која су у општем интересу или у интересу равноправности грађана. Предметно земљиште је фактичким путем постало добро у општој употреби (члан 10. став 10. Закона о јавној својини) у јавној својини тужене Општине (члан 10. став 10. Закона о јавној својини), а на тај начин је престало бити у приватној својини ранијег власника који је стекао право да тражи накнаду за одузето земљиште. Земљиште, дакле, није фактички експроприсано тужиоцу већ ранијем власнику - продавцу из купопродајног уговора, ком је на тај начин престало право приватне својине, а земљиште које је постало добро у општој употреби не може бити предмет промета (члан 16. Закона о јавној својини). Зато чињеница да је тужилац закључио уговор о купопродаји тог земљишта и у катастру се уписао као његов власник не даје му право да ретроактивно оствари накнаду по основу фактичке експропријације. Тужилац није универзални сукцесор ранијег власника, да би на тај начин стекао право на накнаду за фактичку експропријацију, нити му је ранији власник фактички одузетог земљишта уступио потраживање те накнаде по том основу (члан 436. став 1. Закона о облигационим односима).

Уз ревизију нису приложене правноснажне пресуде донете у истим или битно истоветним чињеничноправним споровима, које би, због другачијег пресуђења оправдавале потребу одлучивања ради уједначавања судске праксе. Одлуком Уставног суда Уж 4230/2015 од 01.03.2018. године, на коју се ревидент позива, одлучено је о уставној жалби због повреде права на имовину њеног подносиоца, који је у време извршене фактичке експропријације био корисник одузетог земљишта за које му није одређена накнада. Ни пресуда Врховног касационог суда Рев 5634/2020 од 03.03.2021. године, која се такође наводи у ревизији, није пример неуједначене судске праксе јер се чињенично разликује од овог спора - земљиште је фактички експроприсано од његовог власника, а не од лица које је право својине на њему стекло након фактичке експропријације.

Из наведених разлога на основу члана 404. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

Према одредби члана 479. став 6. ЗПП, против одлуке другостепеног суда у поступку у спору мале вредности ревизија није дозвољена, због чега је на основу члана 413. тог закона одлучено као у другом ставу изреке.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић